

Notářský zápis

Ověřil-li notář totožnost (a existenci) zahraniční právnické osoby z důkazních prostředků, které přímo neprokazují její aktuální existenci, ale pouze tak, že zjistí, že je v českém obchodním rejstříku zapsána její organizační složka působící na území České republiky, pak zjištění totožnosti této právnické osoby (a prokázání její aktuální existence, které je s ověřením totožnosti nerozlučně spjato) nebylo provedeno řádně. Zápis organizační složky zahraniční právnické osoby s jistotou nevypovídá o tom, že zahraniční právnická osoba stále existuje a může být ztotožněna. Nesprávný postup notáře při zjišťování totožnosti účastníka notářského zápisu ale sám o sobě nevede k závěru, že notářský zápis se svolením k vykonatelnosti není exekučním titulem ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) ex. řádu. Jediným následkem toho, že totožnost některého z účastníků nebyla ověřována důsledně a nebylo proto zjištěno, že některý z účastníků již neexistuje, případně že na jeho místě vystupuje někdo jiný, by pro účely vykonávacího řízení bylo zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. s odůvodněním, že výkon rozhodnutí (exekuce) je nepřipustný, protože je zde jiný důvod (zde případná neexistence oprávněné v době sepisu předmětných notářských zápisů), pro který nelze rozhodnutí vykonat.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 3231/2017, ze dne 15.8.2017)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněné Waldviertler Sparkasse Bank AG se sídlem v Z., Rakouská republika, provozující svou činnost v České republice prostřednictvím Waldviertler Sparkasse Bank AG, odštěpný závod se sídlem v J.H., zastoupené JUDr. F.P., advokátem se sídlem v J.H., proti povinnému Ing. B. B., B., zastoupenému Mgr. P.A., advokátem se sídlem v Č.T., pro 6 573 774,21 Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu ve Frýdku-Místku pod sp. zn. 26 EXE 3536/2016, o dovolání povinného proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. ledna 2017, č. j. 9 Co 949/2016-75, tak, že dovolání povinného se zamítá.

Z odůvodnění:

Odvolací soud v záhlaví označeným usnesením potvrdil ve výroku I. napadené usnesení Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 30. 8. 2016, č. j. 26 EXE 3536/2016-61, kterým soud prvního stupně zamítl návrh povinného ze dne 17. 5. 2016, aby exekuce vedená soudním exekutorem Mgr. M.J. na základě pověření soudu ze dne 15. 4. 2016, sp. zn. 26 EXE 3536/2016, byla zastavena. Uvedl, že exekučními tituly jsou v předmětné věci dva notářské zápisy se svolením k vykonatelnosti notářky JUDr. E.V., a to ze dne 27. 4. 2011, sp. zn. N 65/2011, NZ 64/2011, a ze dne 27. 4. 2011, sp. zn. N 66/2011, NZ 65/2011 (dále též jen „předmětné notářské zápisy“). Dále zdůraznil, že ustanovením § 63 písm. e) zákona č. [358/1992](#) Sb., o notářích a jejich činnosti, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále též jen „not. řád“) požadované ověření totožnosti při sepisu notářských zápisů přítomných fyzických osob bylo provedeno (včetně zástupce oprávněné právnické osoby JUDr. F.P.) a fakticky bylo podle obsahu notářských zápisů provedeno i ověření totožnosti oprávněné zahraniční právnické osoby, a to tak, že notářka konstatovala z výpisu z obchodního rejstříku existenci organizační složky oprávněného jakožto zahraniční složky právnické osoby. Protože existence organizační složky zahraniční právnické osoby je bezpodmínečně navázána na existenci zahraniční právnické osoby jako takové, notářka správně a bez důvodných pochybností uzavřela, že existuje i oprávněná jako zahraniční právnická osoba. Proto odvolací soud pokládal předmětné notářské zápisy v souladu s názorem soudu prvního stupně za způsobilé exekuční tituly.

Povinný napadl usnesení odvolacího soudu dovoláním, ve kterém namítá, že údaj o tom, jak byla ověřena existence podle předmětných notářských zápisů oprávněné zahraniční právnické osoby, byl obligatorní náležitostí notářského zápisu dle § 63 písm. e) not. řádu, a při jeho absenci notářský zápis nemůže obstát jako exekuční titul. Dále namítl, že notář měl při sepisu notářského zápisu ověřit existenci oprávněné zahraniční právnické osoby nejen prověřením, zda existuje v obchodním rejstříku zapsaná organizační složka na území České republiky, ale i zda existuje oprávněná zahraniční osoba jako taková.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) věc projednal podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, (dále jen „o. s. ř.“) ve znění účinném od 1. 1. 2014 (srov. Čl. II bod 2 zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony). Po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o. s. ř., a že jde o rozhodnutí, proti kterému je dovolání přípustné podle § 237 o. s. ř., neboť napadené usnesení závisí na vyřešení otázky, zda a za jakých okolností případný chybný postup notáře před sepisem a při sepisu notářského zápisu může vést k tomu, že notářský zápis se svolením k vykonatelnosti není způsobilým exekučním titulem ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) exekučního řádu, která dosud nebyla dovolacím soudem ve všech souvislostech vyřešena, přezkoumal napadené usnesení ve smyslu ustanovení § 242 o. s. ř. bez nařízení jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.) a dospěl k závěru, že dovolání povinného není opodstatněné.

Notářský zápis se svolením k vykonatelnosti sepsaný podle zvláštního právního předpisu je podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších právních předpisů – dále též jen „ex. řád“ – nebo podle § 274 písm. e) o. s. ř. titulem pro exekuci nebo soudní výkon rozhodnutí, splňuje-li formální náležitosti stanovené pro sepisování notářských zápisů o právních úkonech uvedené zejména v § 62 a násl. not. řádu, jestliže obsahuje dohodu osoby oprávněné ze závazkového právního vztahu s osobou ze závazkového právního vztahu povinnou, v níž jsou přesně individualizovány oprávněná a povinná osoba a vyznačeny právní důvod plnění, předmět plnění (přesný obsah a rozsah plnění) a doba plnění (přesně a určitě určena doba, do které se povinná osoba zavazuje předmět plnění poskytnout oprávněné osobě), a jestliže osoba povinná v něm svolila k vykonatelnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 4. 1999, sp. zn. 21 Cdo 2020/98, uveřejněné pod číslem 4/2000 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek). Z výše uvedeného mimo jiné vyplývá, že případný chybný postup notáře předcházející sepisu notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti nebo při jeho sepisu (například nedostatečné prověření totožnosti účastníků), který nemá za následek absenci formálních náležitostí notářského zápisu, sám o sobě neodůvodňuje závěr, že notářský zápis se svolením k vykonatelnosti není exekučním titulem ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) ex. řádu.

Z ustanovení § 63 písm. e) not. řádu ve znění do 31. 12. 2013 se podává, že údaj o tom, jak byla ověřena totožnost účastníků, je podstatnou náležitostí notářského zápisu. Nelze se však ztotožnit s námitkou dovolatele, že údaj o způsobu ověření totožnosti oprávněné jako zahraniční právnické osoby v předmětných notářských zápisech nebyl uveden. Naopak odvolací soud zjistil, že totožnost oprávněné byla ověřena „z předloženého občanského průkazu“ zástupce oprávněné JUDr. F.P. a z toho, že organizační složka oprávněné jako zahraniční právnické osoby byla podle zjištění notářky v době sepisu předmětných notářských zápisů zapsána v obchodním rejstříku. Neobstojí tedy tvrzení, že by údaj o způsobu ověření totožnosti oprávněné (zahraniční právnické osoby) v předmětných notářských zápisech chyběl, i když totožnost oprávněné byla notářkou zjištěna nikoliv z důkazních prostředků přímo prokazujících totožnost (a zároveň existenci) oprávněné, ale z listin, které osvědčují jen zápis její organizační složky v českém obchodním rejstříku.

Ověřila-li notářka totožnost (a existenci) oprávněné jako zahraniční právnické osoby z důkazních

prostředků, které přímo neprokazují její aktuální existenci, ale pouze tak, že zjistila, že je v českém obchodním rejstříku zapsána její organizační složka působící na území České republiky, je tedy třeba souhlasit s právním názorem dovolatele, že zjištění totožnosti oprávněné (a prokázání její aktuální existence, které je s ověřením totožnosti nerozlučně spjato) nebylo provedeno řádně. Zápis organizační složky zahraniční právnické osoby totiž s jistotou nevypovídá o tom, že zahraniční právnická osoba stále existuje a může být ztotožněna. Brojí-li však dovolatel proti tomu, že totožnost oprávněné jako zahraniční právnické osoby měla být notářkou zjišťována jiným způsobem a důsledněji, brojí nikoliv proto tomu, že chybí údaj o tom, jak byla zjištěna totožnost oprávněné, ale proti procedurálnímu pochybení notářky při zjišťování totožnosti oprávněné. Notář nepochybně má povinnost s náležitou obezřetností a zkušeností ověřovat totožnost osob, které jsou oprávněny nebo povinny z notářského zápisu. Nesprávný postup notáře při zjišťování totožnosti účastníka notářského zápisu však sám o sobě nevede k závěru, že notářský zápis se svolením k vykonatelnosti není exekučním titulem ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) ex. řádu. Jediným následkem toho, že totožnost některého z účastníků nebyla ověřována důsledně a nebylo proto zjištěno, že některý z účastníků již neexistuje, případně že na jeho místě vystupuje někdo jiný, by pro účely vykonávacího řízení bylo zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. s odůvodněním, že výkon rozhodnutí (exekuce) je nepřipustný, protože je zde jiný důvod (zde případná neexistence oprávněné v době sepisu předmětných notářských zápisů), pro který nelze rozhodnutí vykonat; z obsahu dovoláním napadeného rozhodnutí, ani ze samotného dovolání se však nic takového nepodává.

Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí odvolacího soudu je z hlediska uplatněných dovolacích důvodů správné, neboť odvolací soud je postavil mimo jiné na skutkovém zjištění, že způsob, jakým došlo k ověření totožnosti oprávněné jako zahraniční právnické osoby, byl do předmětných notářských zápisů fakticky zaznamenán (a výše bylo vysvětleno, že nedůsledné zjišťování totožnosti účastníka ze strany notáře samo o sobě nezpůsobuje, že notářský zápis se svolením k vykonatelnosti neobstojí jako exekuční titul). Protože ani nebylo zjištěno, že by řízení bylo postiženo některou z vad, uvedených v ustanovení § 229 odst. 1 o. s. ř., § 229 odst. 2 písm. a) a b) o. s. ř. nebo v § 229 odst. 3 o. s. ř. anebo jinou vadou, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, Nejvyšší soud České republiky dovolání povinného podle ustanovení § 243d písm. a) o. s. ř. zamítl.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)

- [Promlčení, insolvence](#)